

Maud Worcester Makemson, polifacètica arqueoastrònoma (1891 – 1977, Estats Units)

Especialista en arqueoastronomia. Va néixer el 1891 a Center Harbor, Nou Hampshire (USA). Va estudiar els clàssics a la Boston Girls Latin School, on es graduà el 1908, i posteriorment al Radcliffe College. Es va familiaritzar amb el llatí, grec, francès, alemany, castellà, italià, japonès i xinès.

El 1921, va sorgir el seu interès per l'astronomia en presenciar una rara exhibició d'aurores a Arizona, la qual cosa la portaria a començar els seus estudis d'astronomia. Va obtenir el doctorat per la Universitat de Califòrnia a Berkeley el 1930.

De 1930 a 1931 va treballar com a instructora d'astronomia a la Universitat de Califòrnia, i de 1931 a 1932 va ensenyar matemàtiques i astronomia al Rollins College (Florida). Posteriorment, entraria al Vassar College (Nova York) com a professora assistent d'astronomia i més endavant es convertiria en directora de l'observatori del Vassar College (1936), càrrec en el qual va succeir Caroline Furness. Va romandre un quart de segle al Vassar College i en fou també presidenta del departament d'astronomia (1941) i professora titular (1944).

En jubilar-se com a professora, va tornar a Califòrnia i va ensenyar astronomia i astrodinàmica a l'UCLA i el 1960 va ser coautora, amb Robert M. Baker, del llibre *"Introducció a l'astrodinàmica"*. La col·laboració amb Baker va portar a Maud (ja professora, periodista, astrònoma, directora d'observatori i antropòloga) a una altra carrera més: la investigació espacial en els Laboratoris d'Investigació Aplicada de Dinàmica General a Fort Worth, Texas.

Com a consultora del programa d'exploració lunar de la NASA, Maud va ajudar a resoldre un problema crític per als astronautes, publicat a la revista internacional *"The Moon"*, amb el nom de *"Determinació de posicions selenogràfiques"* (1971). Es tractava d'un mètode aproximat per determinar la latitud i longitud selenogràfiques a partir de les altituds de les estrelles observades des de la superfície de la Lluna. Una troballa, la necessitat pràctica de la qual semblava llavors remota, però que amb el temps es va convertir en un factor essencial en cada estudi selenodètic.

Es va interessar pel coneixement astronòmic no occidental, tema sobre el qual va escriure una sèrie de monografies sobre arqueoastronomia prehistòrica, hawaiana, maia, xinesa, mesopotàmica i de les antigues Roma, Grècia i Egipte. Durant una època, fou professora d'astronomia de Vera Rubin, astrònoma estatunidenca pionera en el mesurament de la rotació de les estrelles dins d'una galàxia.

Va morir el 1977 a Texas.